

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

§. 3. Occasio scribendi est audax exprobratio Aviti Academici [et]c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

PRODROMA. II

ab aeternâ illâ luce, coruscante super mentes hominum, (de qua ineffabilia leget) instrui sitientem.

§. 3.

OCCASIO SCRIBENDI

Est audax exprobatio, & Provocatio Aviti Academici, & Pauli Aurelii Jansenianæ hæresios Defensorum.

EGo autem, absit, ut ad Monomachiam Vos provocem, quos ubicumque apparueritis, ubique diffusus Christi debellat exercitus. Aug. l. 3. cont. Jul. c. 1. Unus sum è multis, qui profanas vestras novitates, ut possumus, refutamus. Idem lib. 6. c. 8. Sed ô si pax Christi in tuo corde Vincat, & bona pœnitentia de malâ verecundiâ palam ferat. lib. 2. cap. 5.

Horresco referens contumelias, & verba maledica, quibus Romanos Pontifices conspuunt, perjuriarumque perjuratum Formularium Alexandrinum reos agunt, & tela sacrilega, quæ in Apostolicam Cathedram jaculantur in Jansenium devoti, in Augustinum irreligiosi Avitus Academicus, & Paulus Aurelius: alique, consimili titulo phalerati, acuti admodum, & disertissimi, sed à veritate deserti convitiatores, quibus illud S. Augustini apprimè convenit: Non timemus, cum videmus factum esse te Tullianum. Imo potius *Aug. lib. 1. op. Imperf. c. 22.* dolemus insanum, cum videmus perdidisse Christianum. Illos in excursu pro meritis encomiis insectaturi sumus, geniumque vivis coloribus effigiaturi. Nunc quod ad scribendum nos compul-

lit, reticendum non est. Exprobatio, & provocatio præfatorum profligatæ jam dudum Janſenianæ Hærefios, aſſertorum, defenſorumque, qui nil penſi ducentes Apoſtolicæ Sedis ſcita, Decreta, fulmina (ne per Janſenii latus, quem Auguſtinum alterum ſeu Europæum, ob perfectiſſimam utriuſque conſenſionem nuncupant) Aurelius Auguſtinus Africanus Romano jugulatus mucrone cenſeatur; omnia ingenii ſui conamina intendunt, argumentorumque Machinamenta convehunt: ut evictum mundo oſtendant, Auguſtinum Ipſenſem ab Hipponenſi, ne ad latum unguem diſſidère; ac proinde Auguſtino uno, ſtante in veritatis culmine, inconcuſſo; alterum labare non poſſe, uniuiſque ruinam alterius fore cladem. Hinc audaciſſimum illud promanavit *Aviri effatum*: *Commoveantur & tonent* (ut jam moeſtis oculis conſpicamur) *sacerdotales ac Regales Curie, mutet Sorbona, labet Lovanium, corruat pars ingens Præſulum, irretiantur ROMANI PONTIFICES IN MALAM CAUSAM; non contemneret JANSENIUM potestas ulla, non tota AUGUSTA* (ut ſe dicunt) *SOCIETAS; non totus mundus, non totus erebus. Stabit ſub manu Altiffimi proteſtus, tutus, invictus; nec aliud (niſi inſtet fortassis dies Domini) promovebit hæc tenax, & dira vexatio.* Eodem Janſeniani amore Limphatus Voluminis pergit, & Dormitantes ut lacerat, Eccleſiæ Cuſtodes, ut acrius evigilent, excitare præſumit, ut aures, & oculos admoveant, unde veniat hæc procella; LIBRUM LITIGIOSUM in manus ſumant; Cum Auguſtino conſerant; veritatem apprehendant, deament, exoſculentur; & ſlentem hætenus perluſtra duodecim Chriſtianam Gratiam ſolentur, recreent, exebant in Triumphum. Amen. En fucatum pietate Thrazoniſmum. Non eſt jam quod demirère, ſi, auguſtori amictus Maieſtate, contra infe-

Aviri Para-
nes p. 20.

inferioris subsellij Scriptores provehatur, & invehatur a vitus ille Academicus in Parænesi sua, ad Alumnos Almæ Universitatis exarata, seducendos, & corrumpendos, aut potius fascinandos instructa; utpote ad Apostolicæ Authoritatis exequias destinata: & male-loquo stylo exprobre: Nemo enim in totâ illâ EREMITARUM Gente, *Avitus A-*
nec inter Sapientissimos, & Eximios Magistros Vestros *cad. paranesi*
eo animo, atque arte Valet, ut JANSENIANAM, *pag. 3. & 4.*
quam Vocant, HÆRESIM, à tutissimis illis, &
tantâ seculorum Laude receptis, ac per Univer-
sam Christi Ecclesiam celebratis dogmatibus, vel
ad latum unguem, segreget, ac disspescat. Audi
Jactantiam; opprobrium excipe contumeliâ
turbidum: ABJECTA, IGNAVA, & inertia pe-
tiora! quæ toties provocata, dolorem suum silentio
ulcisci debent: nec nisi papyraceis foliis, ad Thuris
piperisque Cucullas ablegari dignis, apud pueros,
& imperitos Triumphant. Ubi addit, per magna
duo Lumina Universitatis, Fromondum, & Sinni-
chium evictum fuisse, quod NE VEL UNO APICE ab
Augustino Hipponensi dissideat Augustinus Iprensis.
Rursum Exprobratorem tumentissimum audite:
sed nec stentores, in inferiori gradu positos, ma-
turam illam, quam non injuriâ postulamus, utrius-
que Augustini collationem instituisse, & eâ perfectâ
Jansenium reperisse fontem; vel hoc unum Vali-
dissimo Argumento est, quod toties Lacesiti, semper
animosas suas auriculas, instar Cochleæ in testam
contrabant; nec è tantâ vociferantium multitudine
vel unus profiliat in Theatrum, qui se aut socios *Paranesi*
ab irrogatis in Illustrissimum Præsulem (Jansenium) *pag. 12.*
convitiis vindicet. Alibi prius discutiendum di-
cit, quis sit Jansenii sensus, Pontificesque circum-
scribere debere, quis sit ille Jansenii damnabilis
sensus. At cum folio 14. asserat: NIHIL JAN- *Fol. 14.*
SENIO IN JANSENIO clarius, quis sit iste damna-
tus

14 DISSERTATIO

Paulus Aurelius Prol.
Galeat pag.
3.

tus à Sede Apostolica sensus Jansenii tam oculatus, Jansenii perscrutatorem præterire non potuit: Cum Romana Sedes, non ut opus alienarum tenebrarum, sed, ut proprium Jansenio sensum, damnaverit, dicendo in Jansenii libro obvium. Non minori turgida vento Classica intonat Paulus Aurelius, fors ipse Avitus, nec Spiritu absimilis, nec stylo: primum quidem Prophetica abusus voce dicens: *instar tubæ* se exaltaturum *vocem suam*, primum contra Anathematizatam Jansenii Pentadem, pro obedientiæ officio, Anathematizantes. Dein Jansenii laudibus libri errores abstergit. Ineluctabilem Jansenii innocentiam solari radio se donaturum jactat. Dein ad Bella, sed quæ non eligit Dominus, animum accendit, stylum acuit; ut Augustinum Hipponensem Patronum faciat Iprensis, & munimenta convellat Apostolicæ definitionis. Ambit per Augustinum Romanos Pontifices vincere, sine quorum Præsidio Augustinus ipse Triumphatos noluit esse Pelagianos.

Pag. 48.

Et quamquam singularius *Societatem*, quanta est, *Universam* provocet: atque omnes quotquot sunt *uspiam*, Molinianos, ut ostendant, non dico, inquit, in quinque propositionibus famosis, sed in una solâ ab Hipponensis Augustini vel terminis, vel significatione dissidere, tamquam eadem Victoriâ prostratus *ADOREAM ILLI porrigam, & manus dabo*. Ut olim contra Davidem Goliathus, & Augustinum Pælagianorum Coryphæus procedebat, ita hic Jansenianorum Primpilus, quasi in summam prælii optet intelligi. Hoc enim sibi arrogare videtur, qui *adoream porrigenda* officium arrogavit. Sed quam lauta, & lepida gratulatio, reponit Augustinus Juliano. Cui proinde respondeo, quod hic Goliatho suo mole & Spiritu elato: *absit à me ista, quam mihi objicis, arrogantia;*

Aug. lib. 3.
cont. Jul. c. 1.

L. 2. c. 10.

gantia, ut me istam causam contra vos, unum pro omnibus agere, pollicerer. Ceteroquin, multum abjecti, & destituti sunt, multumque à te pendent, si hanc intollerabilem arrogantium esse non judicant quasi & illi jam cesserint, & tu remanseris, qui destitutam tuearis, quam veritatem putatis. Unus sum è multis, & si non Molinianis, sed Gente illa Eremitarum provocatâ, & lacestiatâ, atque contemptâ; qui sine præjudicio eorum qui præcesserunt, & secuturi sunt Catholicæ Fidei defensores, contra novam hanc hæresim, pro Ecclesia Catholica Matre mea, & Magno Patre Augustino, ejusdemque armis accinctus, pugnaturus venio, quod ante me Gloriosiores milites quoque fecerunt. De Campo Martio contentio nulla sit. Aream probo, quam delegisti, Paule Aureli, in propatulo, aisti, sit locus certaminis. Augustini, inquam; Opera, & Liber Jansenij præsto sunt: nec ille sanctus Pater Enigmata scripsisse credendus est, quibus Delio aut adiponatore sit opus; neque hic Egregius scriptor ingenium macerasse sybillinis oraculis, quæ nec Apollo quidem, tametsi adlaboret, intelligat. (proinde obvijs Jansenii sensus non est tam altè defossus) E contra ambo illi viri gravissimi, quod corpus doctrinæ attinet, PLANISSIMI, LUCIDISSIMI, TERSSISSIMI sunt, nec nisi legentium vitio accidere potest: (perpende quale judicium faciat de Examinatoribus libri Janseniani, & damnatoribus s. propositionum ejus) ut quæ sit utriusque AUGUSTINI (Hipponensis inquam, & Iprensis) de genuinis hujus Controversiæ Fundamentis, hoc est, de Gratia, & Liberi Arbitrii Viribus Sententiâ quemquam fugiat. Imò ne quidem illa Theologica opus est scientiâ, ad utriusque vel consensum vel dissensum accuratè, vel intimè penetrandum. Ingenium mediocre, animus integer, & à præventionepurus,

Paulus Aurelius Apol.

pūrus, libratum maturumque iudicium, cum Latine Linguae notitiā sufficiunt, ad intrandum cubile litigiosae Veritatis, noscendumque; Justitia, innocentia, & Doctrina antiqua Ecclesiae quā parte militet. Itaque, ô! infelix Roma, quæ ne talis quidem viros nacta es, ut rem tam in proclivi positam dignosceret, atque discriminaret post tot lustra jam evoluta: nihilque fidelibus declaravit, dum s. Propositiones, è libro Cornelii Jansenii excerptas, in sensu ejusdem obvio, ut hæreticas pronuntiavit, & ut tales ab omnibus fidelibus haberi sancivit. Si de rebus, tam cognitu obviis, Sedes ista in suspensionem ducenda; quid de implexis dicent alii opinionum suarum Amatores?

Itaque, ne jactatâ hujusmodi utriusque Augustini Harmoniâ, plenâque consonantiâ, Apostolicis decretis repagulum figere pergant Janseniani, & Augustiniani dogmatis indemnati phalerâ, ineruditis, & Janseniano amore præoccupatis illudere pergant; iis maximè, quos non nisi per Jansenium Legere Augustinum, ac perdocere consueverunt: Publicæ utilitati me Consulturum ratus sum, si utriusque Augustini dissonum stylum, sensumque monstrarem in Causa istâ, quam Apostolicâ Authoritate oportebat esse terminatam: de quâ, non nisi cum Hostibus Ecclesiae, potuit superesse certamen. AUGUSTINUM Appellarunt Janseniani, ad AUGUSTINUM ibunt. Faxit Deus, ut itâ illos per nostrum Sermonem revincat, qui plus fidei prodest unicus, omnis quam nocet hæresis. Qui non modo Hostes Ecclesiae vicit, sed & Vincendi Ordinem, & Arma posteris ministravit. Utinam & illud attendant ejusdem gloriosissimi Pelagianorum, Apostolicæ Sedis judicij adversantium, Triumphatoris: *Et hæc execrabilia dogmata tenentes, & seminantes, adhuc insuper EFFLAGITANT AUDIENTIAM, cum damnati debeant agere pœnitentiam.*

HU-

*Aug. l. I,
ad Bonif.
c. 25.*